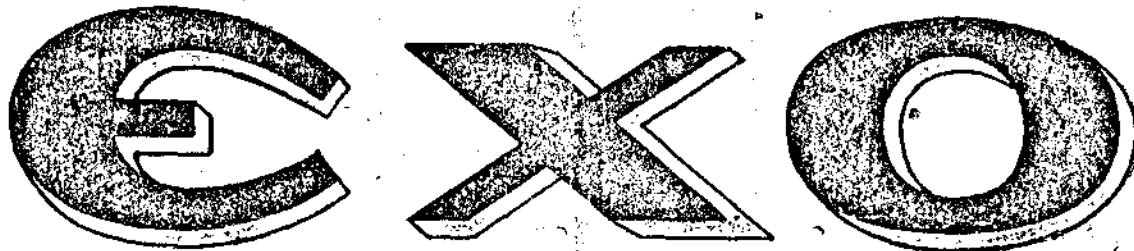

Цена 1 левъ

ГЛАВЕНЪ РЕДАКТОРЪ
КИРИЛЪ МИРОСЛАВОВЪ

МОРСКО

ВАРНА, ДЕКЕМВРИЙ 1941 г.

ГОДИНА XVI — БРОЙ СПЕЦИАЛЕНЪ

АБОНАМЕНТЪ 3 м. 6 м. 1 год.

ЗА БЪЛГАРИЯ 25 лв. 35 лв. 60 лв.

ЗА ЧУЖБИНА 50 , 70 , 120 ,

РЕКЛАМИ 2 ЛВ. КВ. САНТИМЕТЪРЪ

Всѣка работа си иска своиятѣ майсторъ

Исклучителни времена, исклучителни наредби, т. е. дай правото на тѣзи, които искатъ да работятъ на законността и правдата. Не е днесъ цензътъ, който ще се противопостави на спекулата, която е взела тѣзи широки размѣри...

Като казваме така, то не значи, че се отрича волята на цензования да работи при днешнитѣ времена. За да работимъ днесъ за изкореняването на спекулата е голѣмъ подвигъ.

Тукъ му е мѣстото да споменемъ, че отъ какъ съществува главно комисарство по снабдяването, става два курса се проивждатъ за комисари по снабдяването, и по-вече отъ това, които сж минали въ курса не искатъ да научатъ, а спекулата отъ тѣхнитѣ придобити знания, като че ли не се плаши, защото тя се движи строго по своята начертанъ пѣтя, пѣтя по който цензътъ нѣма допирна точка.

Днесъ времената сж исклучителни и законитѣ трѣбва да бждатъ пригодени така, че да могатъ да бждатъ прилагани отъ тѣзи, които иматъ амбицията да докажатъ, че не е цензътъ който въ тѣзи бурни времена за незаконно забогатяване ще спаси положението, а здравото съзнание и здравия разсъдъкъ на този, който има амбицията да даде своитѣ сили и изпълни наредбитѣ и законитѣ на днешното исклучително време.

Така е било въ църковното възраждане, така е било при създаването на нашето освободително дѣло, така е било и при всички политически преврати, защото ако се търсѣха цензовани люде, още щѣхме да бждемъ подъ султанския режимъ.

Днесъ, какво е? Има си човѣкъ нуждния цензъ, но нѣма похватъ да действува, за да постави всички нарушителни на мѣстото имъ, задоволява се повече съ водене писмена борба.

Времето на писмената борба отдавна мина. Нуждна е борба, която всѣки моментъ да постави нарушителя на мѣстото му. Двадесетъ и четири часа вакъснение отъ извършването на престъплението е въ ущърбъ на държавата и дава възможностъ на населението да върва, че и отъ тая мѣрка нѣма нищо да излѣзе, а това значи, че и другъ макаръ и да не иска да направи нарушения, ще найбѣри допирна точка съ спекуланта, и самия той ще се съгласи съ него да приеме стоката на по-висока цена. Всичко това означава, че наказанието трѣбва веднага да се прилага.

Чиновницитѣ натоварени по спекулата трѣбва да сж въ допирна точка съ населението. Най-важно: ще трѣбва да се внуши на народа, че държавата иска на всѣка цена да го спаси отъ ноктитѣ на спекулантитѣ, срещу което гражданството трѣбва да даде необходимото съдействие.

Ако следъ общо—европейската война търсѣхме чиновници по прехраната съ срѣдно или висше образование, ние щѣхме да достиг-

немъ до вътрешни безредици. Това не стана по единичката причина, че хората които искаха да служатъ по прехраната биваха все бивши фронтови, които имаха единичкото желание да служатъ на държавата. И съ съдействието съ своитѣ другари, които на времето презъ войната сж дѣлили радости и скърби имаха амбицията да не позволятъ на спекулата да се разшири въ днешния и видъ, каквато я виждаме, а още отъ самият зародилъ я смазваха.

Имаше назначени по прехраната хора съ висше образование—дори и юристи, но за момента останаха неволеви и бидоха принудени да напуснатъ службата. Останаха и изкараха чиновницитѣ, които макаръ и съ срѣдно и непълно срѣдно образование, но изпълниха си дългътъ и не подтѣпкаха войничката си клетва дадена на Царъ и Отечество.

Именно тѣзи пионери на времето си участвували въ войнитѣ, изнемогвали по фронта имаха силната амбиция да дадатъ всичко възможно, само и само населението да не страда отъ хракъ и да и отъ останалитѣ продукти и материали, защото следъ завръщането имъ отъ фронта нѣма създадени черни борси, а има съзнание въ гражданството и въ изпълнителя на законъ—нарушителитѣ биваха поставени бързо на мѣстото имъ.

Значи днесъ сме въ исклучителни времена—исклучителни наредби, т. е. ще дадатъ правото на тѣзи, които искатъ да работятъ съ силна воля и безстрашие за което ще има пълното съзнание и съ подкрепата на гражданството, спекулата и черната борса отъ само себе си ще изчезне.

А. П. ЧЕРНИНЪ
8. XII. 1941 г. В. Долъ

Само собствената

земя ще осигури прехраната на народа

По случай откриването на една изложба на земеделскитѣ произведения въ Парижъ, държавниятъ секретаръ г-нъ Баке отъ германското Министерство на прехраната и за земеделството г. Казно, сж произнесли интересни речи, относно прехраната на народитѣ въ Европа при днешнитѣ исклучителни времена. Тѣ сж изтъкнали, че всички европейски страни трѣбва да увеличатъ земеделското си производство, за да могатъ да осигурятъ окончателно прехраната на своитѣ народи. Не трѣбва да се очаква едно възстановяване на нѣкогашнитѣ стопански отношения, тѣй като сегашната война е унищожила представитѣ за снабдяването на европейскитѣ страни съ храни отъ задоканскитѣ държави. Държавниятъ секретаръ г. Баке особено е подчерталъ, че земеделцитѣ въ

РАЗДАВАНЕ

работна земя на маломогнитѣ и безимотнитѣ

Въпроса за снабдяване безимотното маломогтно земеделско население съ работна земя, никога не е билъ изоставянъ отъ държавата. Особено днесъ той е първа нейна грижа. Възможноститѣ, обаче, въ тая посока сж били доста ограничени поради това, че сж били използвани само селскитѣ общински мѣри. Но, въгрѣки това, оземлени сж близо 140,000 семейства съ по-вече отъ 3,100,000 декара земя. Притокътъ, обаче, на такива семейства не спира и той се изчислява годишно околу 20,000 въстаритѣ предѣли на страната. Но държавата е решила да не остави нито едно българско семейство безъ достатъчно земя и нито педя земя—неизползувана. За това се поставятъ въ известностъ всички днесъ пустѣщи земи, които производителни нивы и площи въ царството които, подобренитѣ съ помощта на държавата, ще бждатъ раздадени на безимотното население. До сега сж приведени въ известностъ околу милиона декара пустѣщи земи.

По този начинъ ще се оползотвори единъ мъртавъ капиталъ, ще се даде възможностъ за препитание на хиляди маломогтни и безимотни земеделски семейства и ще се гарантиратъ на земеделското население единъ по-носенъ човѣшки животъ и съществуване.

Европа ще трѣбва да предпочетатъ пѣтя, който е следванъ съ голѣмъ успѣхъ отъ Германия 1934 г; отказване отъ началото на земеделското разширение, но осигуряване прехраната на народа чрезъ своята собствена сила.

Тя мисли хармониратъ съ провежданата у насъ земеделска политика: нито педя земя да не остане незасѣта. Колкото по-вече се увеличава земеделското производство, толкова по-добре ще бжде материално не само цѣлия народъ, но и държавата.

Пивница

„Народната механа“

Най-хубави напитки, отлична и разнообразна СКАРА
Приятна и уютна обстановка. Сервира съдържателятъ Асенъ

Важень въпросъ

за възпитанието на младежта

Нѣколко фактора има у насъ, които непрекъснато въздействуватъ върху нашата младежъ. Училището отъ една страна въ възпитателно отношение прави всичко, което му е възможно. Отъ друга страна въздействуватъ контролирани театри, концерти и забавления. Тукъ често забелязваме вредни пропуски. Отъ трета страна идва радиото, което, общо взето, упражнява благотворно влияние. Отъ четвърта страна идва киното, което, за съжаление, насърчава къмъ свободния и безогледенъ луксъ, ако щѣте и къмъ полова развихреностъ. Изглежда, че дори и контролнитѣ комисии не сж прѣчка за това. Киното често подига завесата, за да покаже предъ още девствената младежъ сцени на съблазнѣнъ, за да разкрие, колко неизказани наслади може да даде общопризнатия развратъ, колко приятенъ е пѣтя на лекия животъ! Това явно насърчава къмъ бездѣлие и безотговорностъ. То води къмъ домашни трагедии и провала. То насърчава и къмъ престѣпностъ, за да бждатъ постигнати приказни наслади. Намирамъ, че опиумътъ, хашишътъ и кокаинътъ сж по-малко опасни, защото влияятъ само на рѣдки, отдѣлни натура. Любовта—това е чисто блажено чувство—често на екрана е извратено и профанирано. Такива филми не могатъ да се смѣтатъ произведения на изящното изкуство. Какво общо има „Ромео и Жулиета“ съ филма „Довиждане Франческа“, който напослѣдъкъ се прожектира на нѣкои софийски екрани? Първата пиеса ни дава чиста, неземна любов, а втората—най-обикновенъ развратъ. Користнитѣ цели на кинопритежателитѣ ги гласатъ съзнателно да ни даватъ сцени на съблазнѣнъ и развратъ и да избѣгватъ ония, които посочватъ тѣсния пѣтя на дълга и на добродетельта. Множествата не искатъ да вървятъ въ следитѣ на моралнитѣ таланти. Тѣ не се възхищаватъ отъ нравственитѣ подвизи. Наистина, изискава се нравствена воля, за да подложи нѣкой своитѣ животински инстинкти на изкореняване. „Сизифовата скала“, търкаляна къмъ върха на планината, е единъ символъ на човѣшкия подвигъ за очовѣчване. Повечето отъ днешнитѣ филми никакви не се интересуватъ за възпитание и очовѣчване. Тѣ сж предназначени само за печалби. А печалбата никога не се интересува, не иска да знае за нравствени пѣтици и възходъ.

Ето, по тая начинъ киното, съ магичесна сила привлича цѣлата училищна и извънучилищна младежъ и предъ очитѣ на родители и възпитатели я порочно учи и възпитава. Тѣй както сега действува и влияе, то съ право може да

бжде наречено порочень учителъ! Нѣма да е пресилено, ако кажемъ, че тоя порочень учителъ има вече и у насъ свои многобройни жертви, че той води къмъ разлагане въ семейния животъ, следователно, и въ устоитѣ на обществото. Ако колко малко е потребно, за да стане киното истински възпитателъ на поколѣнията. Ако нежжитѣ действуватъ по-добросъвестно върху филмитѣ много скоро и самитѣ филмопроизводители ще се съобразятъ съ нравственитѣ нужди на младежта и обществото. Въ такъвъ случай съ по-голѣма сигурностъ ще голоримъ за ЗЛАТНА МЛАДЕЖЪ и съ по-голѣми надежди ще завивѣемъ.

Струва ми се, че досега малко е упражняванъ общественъ контролъ върху младежта, или е билъ недостатъченъ. Обществениятъ контролъ може да бжде силенъ и целесъобразенъ. Него не биха могли да спрватъ родителскитѣ сантиментални съображения или немощъ.

Потрѣбно е съществена промяна въ поведението на нашата младежъ, за да направимъ бждещето по-сигурно.

ВАСИЛЪ УЗУНОВЪ

Земеделското образование у насъ

За земеделско образование у насъ се погледатъ все по-голѣми грижи. За нѣколко години въ бюджета на министерството на земеделството сж предвидени 50 милиона лева за подържането на земеделски и практически училища въ страната. Въ тая сума ще влизатъ заплатитѣ на учителитѣ. Въ открититѣ земеделски училища, обаче още нѣма достатъчно учители агрономи. Отъ 230 учителски мѣста въ всички земеделски училища, останали сж вакантни 160. Липсата на агрономи-учители за сега създава известно затруднение въ развитието на земеделското образование у насъ, но за въ бждеще тя ще бжде отстранена. Въ Министерството на земеделството се проучва единъ новъ начинъ за подготовка на учители въ нашитѣ земеделски училища. Тѣ ще посещаватъ специални курсове, за да станатъ подготвени за тия практически училища. Наредъ съ това приготвенъ е единъ законопроектъ за земеделското образование, който наскоро ще бжде внесенъ въ Министерския съветъ за одобрение. Съ тоя законопроектъ се цели да се направи известно разширение на земеделското образование у насъ.

КОЙ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ

за съществуването на спекулата и черната борса

Гара Вълчи-Долъ въ търговско отношение е доста напредило, особено съ хранитѣ. Много търговски магазини нѣма, но и тѣвъ които ги има сж пълни съ стоки и не само не задоволяватъ нуждитѣ на населението отъ общината, но предимно харчатъ стокитѣ си на по-вече отъ 14 общини и плюсъ две на добруджански. Търговията е раздѣлена, както следва: 10 представители на храни. — износъ, годишно се изнасятъ отъ гарата 1500 вагона храни, колониалъ—манифактура 5 магазина, кооперация „Напредъ“, синдиката „Общъ подемя“, 6 магазинна за колониалъ, дрехари и обувари, които сж 5 магазинна, 3 магазинна съ жельвария и дървенъ строителенъ материалъ; 10 кръчми, отъ които иматъ 6 гостилници, 2 хлѣбарници, 2 содолимонадови-фки, два склада за бира и два склада за спиртни питиета и една аптека.

Отъ горната търговия комисарството има работа съ 15 търговци, именно тия търговци сж направили по-вече отъ 35 нарушения на които имъ е съставило актове, до сега сж излѣзли наказателни постановления за 60,000 лева, която сума е събрана отъ общината, актоветѣ сж направени въ продължение на 30—40 дена.

Нарушения много сж констатирани, но кмета на с. Вълчи-Долъ, Асенъ Симеоновъ, съ своитѣ противозаконни мѣрки е прѣчилъ за правилното изпълняване на възложената му комисарска служба, така например, съставя се актъ на нѣкой нарушителъ последния отиде при кмета да му се оплаче и кмета съ хамалски изрази се кара съ комисаря и иска да се унищожатъ актоветѣ.

За да не мога да отида да наблюдавамъ какъ продаватъ търговцитѣ, кмета издаде заповѣдь № 153 отъ 11 юлий т. г. съ която заповѣда комисарство да работи само следъ обѣдъ, тогава когато купувачитѣ сж разотшли по селата. На 19 юлий т. г. съ телеграма № 49 съобщавамъ въ главното комисарство въ София, че кмета ми прѣчи за свободно изпълнение на закона за снабдяването, азъ отъ длъжността да ме освободятъ анкета, та и да ми назначатъ анкета.

На 2 юлий т. г. аптекарятъ Георги Маневъ отъ Вълчи-Долъ органи едно тенеке свинска масъ купува мощниятъ търговецъ Стоян Поповъ по контрабанденъ

начинъ, тъй ккто последния не е деклариралъ, а и аптекаря не направилъ същото. Както на продавача, така и на купувача имъ се съставиха актове. Понеже аптекаря публично обиди властата съставихъ му актъ по чл. 236 точка III отъ наказателния законъ. Аптекаря не искаше да подписва актоветѣ; съ писмо № 65 отъ 1 августъ т. г., изпращамъ на кмета на с. Вълчи-Долъ да подпише актоветѣ. Съ писмо № 3218 отъ 2 юлий т. г. кмета изпраща само единъ актъ, който е за главното комисарство, а акта, който е за прокурора задържа при себе си, последствия кмета ми каза, че съ аптекаря били скъсали акта. Съ писмо № 69 отъ 2 септември т. г. и 104 отъ 2 октомври т. г. съмъ искаа да ми се повърне втория актъ на Маневъ, но и до днесъ не ми се отговори. Съ писмо № 67 отъ 2 августъ т. г. искаахъ обяснение на кмета за гдето е далъ протоколитѣ и актоветѣ на нарушителя Георги П. Маневъ, за да ги държи въ себе си.

Съ писмо до кмета на с. Вълчи-Долъ, копие главното комисарство съ първото писмо искаахъ да ми се съобщатъ съ какви мѣрки взема спрѣмо лицата, които въ негово присѣствие обиджатъ общинския персоналъ и го наричатъ хайдути и разбойници и ще ли направя нуждното.

Съ второто писмо му се съобщава, че съ своитѣ си разпореждания и заповѣди ми прѣчи да изпълня възложената ми служба—комисаръ по снабдяването, а още по-вече въ него моментъ нарушителъ Георги П. Маневъ подава заявление чрезъ кмета до главното комисарство противъ менъ въ което заявление ясно личи, че е закупилъ 8 кгр. свинска масъ безъ разрешение. Дата на заявлението носи 31 юлий т. г. а общината съ вх. № 3434 го регистрира на 30 юлий т. г. и се изпраща еднакво въ София въ главното комисарство. Главното комисарство по горния поводъ съ

писмо № V—1 36560 отъ 12 VIII т. г. изпраща горнитѣ две писма и заявлението, на Георги П. Маневъ, за да състави актъ на кмета който ми прѣчи при изпълнение на служебнитѣ ми обязанности. Съ телеграма № 20. 13. X. съмъ донесълъ на министра на вътрешнитѣ работи, копие областния директоръ и смѣтната палата въ Варна, че кмета безъ търгъ даде измазването на училищата съ варовъ разтворъ по 4 лв. кв. см. на сума 33,730 която на днешна цена не коштува повече отъ 2 лв. кв. м. 2) Така също даде и електрическата инсталация на училището по 470 лв. която сума взелиза къмъ 40,000 лв., параграфъ по бюджета нѣма. 3) Доставка 30 тона циментъ за нуждитѣ на общината, а го продава на търговеца Тодоръ Христовъ, общината остава безъ циментъ. 4) Отъ доставения газолъ на общин. електр. централа кмета даде повече отъ 2000 литра на търговеца Иванъ Вълковъ, за да пусне тракторитѣ си въ движение за жетва и днешъ не е върнатъ.

На 5 IX т. г. съставихъ актъ на кмета по чл. 431 отъ наказ. законъ за гдето си е използвалъ служебното си положение, като доставя циментъ за нуждитѣ на общината и срещу възнаграждение 400 лв. плюсъ 141 лв. дава цимента на търговеца Тодоръ Христовъ да го продава за своя смѣтка, горната сума искана отъ самиятъ кметъ. Съ писмо № 206 А отъ 13 XI т. г. горниятъ актъ се изпрати на Варненския прокуроръ и препишь на Провадийския управителъ.

На 6 X т. г. главниятъ комисаръ ме извиква лично на ладъ при него, да докладвамъ за незаконнитѣ действия на кмета. На 11 с. м. се заварихъ. На 13 X т. г. къмъ 6 часа кмета издава заповѣдь за моето уволнение, че съмъ напусналъ доброволно службата. Съ удостоверение № 1—1 42106 на главното комисарство съ което се удостоверява, че комисаря Анастасъ Пенчевъ, че на 6, 7, 8, 9 и 10 X т. г. е билъ повиканъ по служба въ София. Съ телеграми № 213, 216 и 217 до главното комисарство, копие министра на търговията да бжда уволненъ и пълна анкета на

Какъ се благоустроява

гара Вълчи-Долъ

Гара Вълчи-Долъ съ своитѣ си красиви постройки му предава особенъ видъ и човѣкъ остава съ впечатлението, че този стопански-земеделски центъръ въ благоустройствено отношение е много добъръ, но влѣзе ли се въ селото особено зимно време, сега въ този моментъ би трѣбвало да се употрѣбватъ кокили, за да може да изгазятъ калта. Улицата, която води отъ центъра на селото къмъ гарата и да имате представа какво представява, идеге до гара Вълчи-Долъ и си направете разходката и ще останете много доволни.

Вѣрваме, че ще препоръчатъ, ако имате нѣкой познатъ кметъ да иде и той въ гара Вълчи-Долъ и си вземе юрнекъ, за да може да прилага и той, тая благоустройствена политика въ неговата община.

Вълчи-Долъ усилено се строи, личи отъ бюджета 1941 год., кждето сж гласувани за благоустройствени цели, като за поставени на бордюри, направя на улицитѣ и др. Дори

имаше суми отъ 150 хил. лв., отпуснати отъ Министерството на благоустройството за направа на ново платното на улицата, която свързва централното шосе съ гарата, и когато дойде пикъора отъ Провадийското околийско инженерство да проучи въпроса по шосирането на горната улица, кмета го изпѣди.

Пазарика се да поставятъ бордюри на улиц на около 800 линейни метра като щѣха да се поставятъ и бордюритѣ на улицата къмъ гарата.

Майстора пригоди мѣстото на бордюритѣ, но за голѣма изненада, ето че циментъ въ общината нѣма. Възимнообразно отъ предприемача на училищната сграда се взема циментъ и се излѣха 60 линейни метра бордюри, които се поставиха.

Вѣрпѣки, че кмета достави 30 тона циментъ за горнитѣ цели, но въ последствие се разбра, че кмета далъ цимента на търговеца Тодоръ Христовъ отъ Вълчи-Долъ, срещу 400 лв. плюсъ 141 лв. печалба, лично за г. кмета.

Та, така стои въпроса за благоустрояването на гара Вълчи-Долъ.

А. ПЕНЧЕВЪ

кмета и да се нареди да издамъ службата на околийския Провадийски комисаръ.

А. ПЕНЧЕВЪ
Вълчи-долски Комисаръ
на снабдяването

САРАФИНИЦА „ДОВѢРИЕ“

на Димитър Стойковъ ул. „Преславъ“ № 22 (срещу хотелъ „Коопъ“)

ВАРНА

Купува и продава:

злато, сребро, антики, кордо-ни, гривни, прѣстени, обици, и облигации отъ всички видове

Единственото въ Варна

на ул. „Царъ Симеонъ“ 1 (подъ хотелъ „Новъ Преславъ“) тел. 26 00 Пътническо-търговско бюро „БЪЛГАРИЯ“ което извършва: КУРИЕРСКА СЛУЖБА ЗА ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ ЦАРСТВОТО. Поема търговски представителства, управлява имоти, действия за пенсии, визи паспорти, дава сведения, прави справки въ всички министерства и учреждения, извършва всѣка градска и междуградска служба

Щастливо е семейство Дрънчови: може цѣла община съ самостоятелно управление да образува.

Състои се отъ: Дрънчо Дрънчовъ—глава на семейството и чиновникъ въ отѣлението за подпомагане на вдовицитѣ отъ аверопланни злополуки; отъ г-жа Цеца Дрънчова; госпожица Грета, втора госпожица Елизабета, трета — Ингеборгъ (всички родомъ отъ Куртово Конаре); отъ двама сина: Шарлей и Ханци, отъ тѣща, две балдѣзи и домашна помощница...

Сега вече нѣма да ви се види чудно, че цѣлата фамилия Дрънчови, начело съ „главата“ възлага единствена надежда на държавната лотария.

Не минава дѣлъ, безъ фамилията да си купи по нѣкоя четвъртинка и винаги въ неделечерното на „тегленето“, семейството се събира на подобни разговори:

ГЛАВАТА: Ей, да се падне милиона, веднага купувамъ единъ селски имотъ и ставамъ

РАЗКАЗЪ НА „МОРСКО ЕХО“

Семейство Дрънчови

цифликчия! ГОСПОЖА ДРЪНЧОВА: Глупости! Ще купимъ апартаментъ съ дюкянъ отдолу. Въ апартамента ще живѣемъ, а отъ дюкяна ще се издържаме криво-лѣво.

ГОСПОЖИЦА ГРЕТА: Какви еснафски вкусове! Най-разумно ще бжде, да ми дадете милиона да следвамъ за кино-артистка въ Холивудъ!

ГОСПОЖИЦА ЕЛИЗАБЕТА: Хайде, де! На тебъ ще го дадемъ! Ти си добра готвачка и такава ще си умрешъ! Киното остави на мен! Азъ имамъ и автографъ отъ Елизабета Бергнеръ!

ИНГЕБОРГЪ: Ахъ! Дайте ми милиона да следвамъ въ странство литература! Кино! Глупости!

ШАРЛЕЙ: Глупости! Говоришь ти, а не другитѣ! Литература! Боксърство, боксърство ще следвамъ азъ. Единъ милионъ ще похарча, а милионъ ще спечеля като свѣтовень първенецъ!

ХАНЦИ: Хайде, де! Сто пѣти по се рентира футбола. Ще следвамъ въ Парагвай и ще стане свѣтовень вратаръ.

БАЩАТА: Ха, вратаръ можешъ да станешъ... Вратаръ на кооперацията.

БЪЛДЪЗАТА № 1: Стига фантазии! Най-умното е да ме оставите, азъ да разпоредя: ще хотаоря шапкарски магазинъ „Ла ферте су жуаръ ренъ де ла модъ“...

БЪЛДЪЗАТА № 2: Шапкарка! Проста работа! По-добре азъ да отворя едно шивашко ателие за елита...

ТЪЩАТА: Каго ви слушаамъ какви глупости бърборите! Съ единъ милионъ можемъ да

построимъ една семейна гробница!

ГОСПОЖА ДРЪНЧОВА: Ей че го рече, мамо!

ШАРЛЕЙ: Бокса, бокса—това е най-доброто!

ХАНЦИ: Да; бе, де! За баламитѣ—боксъ, а за менъ фугболъ!

ДОМАШНАТА ПРИСЛУЖНИЦА: Менека да питате, турни си паритѣ, па айде на разходка въ Германия...

ГРЕТА: Я пѣкъ тая глупачко!

ЕЛИЗАБЕТА: Защо я обиждашь? Ти си глупачка!

ХАНЦИ: Да, бе, де! И дветѣ сте една стока!

ИНГЕБОРГЪ: Какъ не те е срамъ да обиждашь, тарикать такъвъ!

ХАНЦИ: Кой е тарикать, бе?!

Ей сега ще ти дамъ една...

ИНГЕБОРГЪ: Олеле...

БАЩАТА: Долу ржцетѣ!

МАЙКАТА: Асж ти насъхвашъ децата съ твоитѣ фантазии!

БАЩАТА: мълчи бе, чумо!

ТЪЩАТА: Ти си чума, а не дъщеря ми!

ШАРЛЕЙ: Ей, бабо, да не обиждашь тати, че ще ти въртне единъ боксъ!

ТЪЩАТА: Хашлякъ!

ХАНЦИ: Кикимора!

... И тоя дѣлъ на държавната лотария не донесе на семейство Дрънчови милиона. И все пакъ нѣщичко падна...

„Всички нумера които окончатъ на нула, печелятъ по 200 лева“.

Дрънчовъ занесе четвъртинката си за размѣна, получи 45 лева и се отби въ „Тритѣ оканици“.

— Дай, бе момче! Дай, че ми е мжчно. Едната ми дъщеря заминава за Америка, другата въ Япония, третата — кой знай кжде, синоветѣ ми отиватъ въ Парагвай, Уругвай и Хавай... Дай да се напиа отъ мжже!

КЕ —

Печатница А. Пъндълийски
— ВАРНА —
ул. „Панагюрище“ 4 — тел. 23-15